

Dierenkliniek Kenaupark

Kenaupark 13 2011 MP Haarlem
tel. 023-5310880
fax 023-5342912
www.dierenkliniekkenaupark.nl

Openingstijden:
Op werkdagen van 8.30 tot 17.00 uur,
behandeling uitsluitend volgens afspraak

Nieuwsbrief 2
april, 2010

Redactioneel

Verder in deze niewsbrief:

Syngomyelie

Spelen met je hond

Waarom doet de kat het niet
op de bak ?

Konijnen vaccineren

Dierenfysiotherapie

Het woord is aan ...

En deze maand ...

Verbazing

Soms krijg ik de vraag of ik mijn werk na zestien jaar niet eentonig begin te vinden. Vaak dezelfde klachten: jeuk, niet willen eten, braken en diarree. Vaak dezelfde ingrepen: abscessen, castratie en gebitten.

Eentonig is mijn werk zeker niet. Iedere dag ben ik weer verbaasd door een dier, een kwaal of een behandeling. Dieren weten altijd iets nieuws te verzinnen. Wat doe je als een labrador een lege chips zak zonder te kauwen heeft doorgeslikt, hoe krijg je een mergpijp die vastzit om een

onderkaak van een hond er weer vanaf?

Alleen honden?

Nee, ook andere dieren kunnen er wat van: een kater die met zijn kop

Indien u vragen en of opmerkingen heeft over deze nieuwsbrief kunt u een mail sturen naar:
niewsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl.

vervolg - Verbazing

is blijven vastzitten in een vaas waaruit hij gedronken had, twee ratten die verstrikt waren geraakt in een glinsterende halsketting die ze aan het stelen waren van hun baas. Ooit kwam ik thuis na mijn werk en zag mijn buurvrouw in paniek zwaaiend op tafel staan. Ze was aangevallen door haar eigen konijn. Het beestje bleef maar aanvallen en ze was de tafel op gevluht.

Behandelingen kunnen je ook verbazen. Een operatie kan heel erg mee- of tegen-vallen, een hond die na het oren spoelen opeens weer kan horen. Laatst had ik een eigenaar met een zeer oude hond met bewegingsproblemen doorverwezen naar onze dierenfysiotherapeut Fred van der Putten. Ik belde de eigenaar na een week op hoe het ging en kreeg te horen dat vrijwel alle klachten verdwenen waren. Ik was verbaasd. Zo snel resultaat van het doen van simpele oefeningen. Ik had het er later over met Fred: ik vertelde dat ik erover verbaasd was en ik noemde het een wonder. Hij was het er niet mee eens. Voor hem was het het resultaat van een doodnormale behandeling.

J.W. Baljet
Dierenkliniek Kenaupark

Help, er kruipt een tor over mijn nek!

Syringomyelie bij de Cavalier King Charles Spaniel

Syringomyelie is een zenuwkwaaal die bij mensen en kleine hondenrassen voorkomt.

In dit artikel willen we u wat meer achtergrondinformatie over deze ziekte, de verschijnselen en de behandeling geven

Syringomyelie komt vooral voor bij honden van kleine rassen.

Hierbij is er één ras waarbij de afwijking vaker optreedt: de Cavalier King Charles Spaniel.

Er wordt geschat dat wereldwijd zelfs 90% van de Cavaliers een anatomische afwijking van de schedel heeft. Als gevolg van deze afwijking kan een deel van hen Syringomyelie ontwikkelen.

De klachten kunnen variëren van zeer mild tot ernstig.

De oorzaak van Syringomyelie is zeer waarschijnlijk erfelijk en ligt in de aanleg van het bot van de schedel. Het achterhoofdsbeen (os occipitale) is te klein. Hierdoor is er te weinig ruimte voor de kleine hersenen. Als gevolg hiervan puilen de kleine hersenen (cerebellum) via het achterhoofds gat uit de schedel het ruggemergkanaal in. Door deze uitpuiling kan er een blokkade ontstaan in de normale stroom van het hersenvocht rond de hersenen en het ruggemerg. Deze blokkade leidt ertoe dat er met vocht gevulde holten binnen het ruggemerg ontstaan. Een met vocht gevulde holte binnen het ruggemerg (myelum) wordt Syrx genoemd. De combinatie van deze twee woorden is de naam van de kwaal geworden: Syringomyelie.

In de fokkerij wordt deze term soms afgekort tot "Syringo" of wordt het "krabziekte" genoemd. De Syrx geeft druk op de omliggende zenuwen, waardoor de normale zenuwimpulsen verstoord worden.

De aandoening is bij mensen al veel langer bekend en het is gebleken dat de verschijnselen bij hen zeer divers zijn. Immers: het ruggemerg zorgt voor de communicatie tussen de hersenen en de rest van het lichaam. Het hangt er maar vanaf welke zenuwen door de Syrx weggedrukt worden en wat voor effect het zal hebben. Zenuwen kunnen geblokkeerd raken, maar ook overprikkeld.

Symptomen

Bij mensen wordt beschreven dat ze het gevoel kunnen hebben dat er een tor over hun nek kruipt.

Bij Cavaliers uit zich dit vaak in krabben. Typisch is het gaan krabben net nadat ze opgestaan zijn. Dit is meestal aan dezelfde kant, richting nek of oor. Bij het krabben hoeven ze hun lichaam niet aan te raken. Ook zij hebben waarschijnlijk het gevoel dat er een tor rondkruipt.

Pijn komt ook vaak voor. Meestal is dit nekpijn, maar hoofdpijn en pijn in ledematen is ook beschreven. Dit kan bij honden leiden tot janken tijdens het optillen, maar ook als ze rustig liggen. Jonge honden ontwikkelen soms een kromming in de nek.

Ten slotte zien we af en toe bij honden motorische zenuwuitval, wat als gevolg heeft dat ze de achterpoten minder goed of zelfs helemaal niet meer kunnen gebruiken.

Deze lijst van symptomen zal zeker niet compleet zijn. Bij de mens (die zich veel beter kan uiten dan de hond) is deze zeer lang, variërend van pijn en jeuk tot vermoeidheid en depressiviteit.

- vervolg - Help er kruipt een tor over mijn nek!

Syringomyelie bij de Cavalier King Charles Spaniel

Syringomyelie kan ook gemakkelijk verward worden met andere aandoeningen. Jeuk ten gevolge van een allergie of een oortontsteking en nekpijn ten gevolge van een hernia zijn bekende aandoeningen met soortgelijke verschijnselen.

Diagnose

De uiteindelijke diagnose kan alleen gesteld worden door een MRI scan (Magnetic Resonance Imaging) te laten maken van de schedel en nek. Alleen hierop zal immers de Syrix te zien zijn. Behandeling van de klachten kan door middel van aanpassingen van levensomstandigheden, medicijnen en tenslotte een operatie.

Aanpassen van levensomstandigheden

Bij het aanpassen van de levensomstandigheden kan je denken aan het omdoen van een borsttuigje (zodat er niet via de riem aan de nek getrokken wordt) en het voeren vanaf een verhoging. Ook het vermijden van te vaak of onvoorzichtig optillen en de hond rustig laten komen als je roept, in plaats van aan de lijn te trekken zijn tips om de klachten ten gevolge van Syringomyelie zo veel mogelijk te voorkomen.

Syringomyelie,
een erfelijke
aandoening

Medicatie

Bij medicatie hebben we de keuze uit 3 groepen middelen.

Als eerste kunnen er pijnstillers gegeven worden. Pijnstillers kunnen als NSAID (bijvoorbeeld: Rimadyl en Metacam) of als opiaat (onder andere: Buprecare en Tramadol) gegeven worden.

Ten tweede bestaan er middelen die de aanmaak van hersenvocht kunnen reduceren (Losec, Diamox en furosemide). Van deze middelen is in de diergeneeskunde nog onbekend in welke mate ze werken bij honden bovendien kunnen de bijwerkingen heftig zijn.

Als laatste worden corticosteroïden (bijvoorbeeld: prednisolon, dexamethason) genoemd. Het is onbekend waarom deze stoffen effectief kunnen zijn. Ze hebben een pijnstillend effect, maar het zou ook kunnen zijn dat ze de aanmaak van hersenvocht remmen. Helaas kennen corticosteroïden ook bijwerkingen.

Opereren is in Nederland (nog) niet mogelijk. De operatie is erg gecompliceerd en risicovol.

Syringomyelie is een erfelijke aandoening met helaas soms ernstige verschijnselen.

Er zijn veel mogelijkheden om met medicatie en aanpassingen in de leefomgeving de situatie voor de patiënt dragelijk te maken en verdere achteruitgang te beperken. Genezen kunnen we het helaas nog niet.

Drs. J.W. Baljet

Bronnen:

www.sm.cavaliertalk.com;

www.syringo-chiari.info;

www.cavalierclub.nl

Spelen met je hond

Eigenlijk is er bijna niets leukers te verzinnen dan lekker spelen met je hond. Het kind in jezelf komt naar boven, misschien zelfs wel het beest. Als de hond gromt, grommen we mee, we maken dierlijke bewegingen en hebben gewoon heel veel plezier. Toch is het belangrijk dat we in het spel met een aantal dingen rekening houden.

En dat is niet dat de hond nooit mag winnen. Dat is niet dat de hond erna niet met het speeltje meer mag spelen. Dat zijn dingen die ooit door mensen zijn verzonnen om maar wat regels te hanteren. Die zijn veel te algemeen en zorgen dat er heel veel plezier met een heleboel honden verloren is gegaan. Iedere hond is uniek en iedere hond heeft zijn eigen manier van spelen. En als je die manier weet te doorgronden kun je een echt feestje bouwen.

Motivatie

Heel vaak dachten we dat een hond speelde om op die manier boven de baas te komen. Als hij maar vaak genoeg won voelde hij zich sterker en dus hoger geplaatst. En dat is nu heel vaak niet waar. Het spel kan ook gewoon heel leuk zijn. Het kan betekenen dat je een keer kunt winnen en kunt verliezen. De uitslag is echter niet zo belangrijk, het spel op zich is leuk.

Gevecht

Toch moeten we ook niet al te gemakkelijk gaan denken. Er zijn honden waarbij het spel heel serieuze vormen kan gaan aannemen. Eigenlijk is er dan van spel geen sprake meer maar is het een gevecht geworden. En dat kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn. Vergelijk het met kinderen die aan het stoeien zijn waarbij het ene kind de ander net even wel zeer doet. Dit kan dan ontaarden in een gevecht waar ouders vaak moeten ingrijpen. Dat kan bij honden net zo gebeuren. En dan is het belangrijk dat we herkennen wanneer het spel niet meer echt een spel is maar serieuze vormen begint aan te nemen.

Honden kunnen spel ook erg serieus nemen

Tanden

Heel mooi is het om te zien dat als honden onderling aan het spelen zijn, maar ook als ze met ons trekspelletjes doen met een flostouw of een oude sok, zij hun tanden bedekt houden. Dit wordt ook wel de spelbeet genoemd. Als dat aan de gang is, is er helemaal niets aan de hand. De honden kwispelen er vaak bij en doen ze dat niet, dan kunnen ze daar wellicht te geconcentreerd voor bezig zijn.

Grommen

Sommige honden kunnen het ook niet laten om tijdens het spel te grommen. Op zich hoeft dit helemaal geen probleem te zijn. Als de grom een beetje hoger is en een beetje omhoog en omlaag gaat in geluid is het de spelgrom. Het wordt pas serieus als de grom heel laag en heel monotoon wordt. Dat is de overgang naar een echt gevecht. ►

- vervolg - Spelen met je hond

Houding

Ook aan de houding van de hond kun je veel zien. Duikt hij veel door zijn voorpoten, dan neemt hij de spelhouding aan en is er dus niets aan de hand. Kwispelt hij met zijn staart wat lager of recht naar achter, dan is het allemaal nog gewoon leuk. Pas als hij zijn staart omhoog doet en/of tegen u op komt staan is er een overgang gaande naar iets serieus. Dan is het verstandig het spel af te breken.

Loslaten kun je leren

Veel bazen roepen "los" tegen hun hond als ze willen dat hun hond het speeltje loslaat. Als de hond niet loslaat gaan ze harder roepen en ook harder trekken. Voor de hond een mooie gelegenheid om ook harder op te gaan in het spel. Dat is natuurlijk niet zo leuk meer. Pak vlak voordat u het spel wilt beëindigen een lekker snoepje. Stop zelf met actief meespelen, ga stil staan en breng het snoepje naar zijn neus. Zeg "los" als hij loslaat en geef hem het snoepje. U kunt nu het speeltje opbergen of het spel opnieuw beginnen.

Veel plezier.

Waarom doet de kat het niet op de bak?

In het wild doet een kat zijn behoefte op een schone, droge, rustige plaats, waar het goed begraven kan worden. Tegenwoordig moeten de meeste katten hun behoefte doen in een kleine plastic doos. En daarin kunnen ze heel kieskeurig zijn. Het kan zijn dat uw kat zijn behoefte doet buiten de kattenbak. In de meeste gevallen gaat het om plassen buiten de kattenbak. Dit wordt ook wel actieve incontinentie genoemd.

Verschillende vormen onzindelijkheid.

Er bestaan verschillende vormen van onzindelijkheid. Een kat kan onzindelijk zijn met ontlasting, urine of beiden. De manier waarop de kat plast, kan u al een aanwijzing geven wat de oorzaak is. Als de kat plast door te sproeien (tegen verticale oppervlakken in staande houding met trillende staart omhoog) is een gedragsprobleem het meest waarschijnlijk. Als de kat gaat zitten en op een horizontaal vlak en met gekromde rug kleine tot grote plassen doet, is een medisch probleem eerder de oorzaak. Om het medische probleem uit te zoeken is het verstandig om altijd eerst contact op te nemen met uw dierenarts.

Sproeien

Als een kat gaat sproeien, kan dit komen door stress of angst. Meestal is er sprake van een stressvolle relatie tussen verschillende katten, tussen kat en hond of tussen kat en mens. Dit kan zowel binnen als buitenshuis. Eerst moet uitgezocht worden in welke situatie de kat stress ervaart en indien mogelijk, moet deze situatie aangepast worden. Daarnaast kunnen nog medicijnen of verstuivers met geruststellende geurstoffen gebruikt worden om de stress te verminderen. Hiervoor kunt u contact opnemen met uw dierenarts.

Kattenbakperikelen

Uit onderzoek is gebleken dat als de kat kan kiezen, deze kiest voor een kattenbak zonder bovenkant (open bak), met een dun laagje niet geurende vulling. De kat heeft een hele goed neus en de stank blijft hangen onder de kap. Katten ruiken vele malen beter dan wij

- vervolg - **Waarom doet de kat het niet op de bak?**

mensen. Wij houden ook niet van een toilet dat sterk vies ruikt, katten ook niet. Door de kap op de bak blijven de vieze luchtjes hangen, haal deze er dus af. Vaak verschoont men de bak slechts één maal per week, de kat vindt dat smerig en doet het liever op een schoon plekje: naast de bak bijvoorbeeld. De kattenbak kan beter zo weinig vulling bevatten dat deze elke dag geleegd moet worden. In de praktijk blijken veel mensen niet op de hoogte te zijn van de voorkeuren van de kat, tot het moment dat de kat onzindelijk wordt en contact met de dierenarts en of gedragsdeskundige wordt opgenomen. Mensen met één kat zullen soms gewoon twee open bakken nodig hebben, die op verschillende plaatsen in huis staan.

Lichamelijke oorzaken

De meest voorkomende lichamelijke oorzaak van het naast de bak plassen is de blaasontsteking. De oorzaak van de blaasontsteking kan bacterieel zijn, er kan echter ook kristalvorming (blaasgruis) in de urine voorkomen. Uw kat heeft door de blaasontsteking een sterk verhoogde aandring om te plassen, waarbij soms de kattenbak niet eens gehaald wordt. Ook doet het plassen meer pijn dan normaal, waardoor uw kat de kattenbak kan gaan vermijden. Deze diagnose stellen wij met behulp van urine onderzoek. De behandeling kan bestaan uit meestal een pijnstillertje en een ontstekingsremmer en eventueel een speciaal dieet, zeker als er sprake is van blaasgruis.

Sproeien kan een teken zijn van stress of angst

Een andere belangrijke oorzaak voor het naast de bak plassen is het meer drinken van uw kat, waardoor er automatisch meer geplast zal worden. Veel drinken kan door verschillende afwijkingen komen, nierfalen is daarvan de belangrijkste. Maar ook andere

orgaanproblemen kunnen veel drinken veroorzaken, denk hierbij aan de schildklier en aan de lever. Om deze diagnose te stellen zal bloedonderzoek verricht moeten worden.

Wat te doen bij onzindelijkheid?

Als uw kat onzindelijk gedrag vertoont: ga naar de dierenarts en laat uw kat lichamelijk onderzoeken. Als er geen lichamelijke problemen worden gevonden dan moet de oorzaak van het gedrag opgespoord worden om het probleem op te kunnen lossen.

Bij ongewenst plas of sproeigedrag kunt u bij ons terecht voor een gedragsconsult door onze kattengedragsdeskundige. Vaak wordt een kat onzindelijk rondom een verhuizing, als er een baby is geboren, als men is gaan samenwonen, of juist is gaan scheiden. Een kat is gevoelig voor veranderingen en niet elke kat kan hier goed mee omgaan. Rondom een periode van verandering is het van belang de kat te begeleiden, want ook voor de kat is het een periode van verandering en dit geeft stress. Als eerste aanpak van het gedragsprobleem moeten we beginnen met een aantal aanpassingen;

- Het is mogelijk dat de kat niet van de geur van een bepaald schoonmaakmiddel houdt. Gebruik uitsluitend iets neutraals zoals soda of groene zeep, dit ruikt namelijk niet. Dit voorkomt dat de kat het daarom naast de bak gaat doen.
- Zorg ervoor dat u zoveel kattenbakken in huis heeft als het aantal katten + 1. Dit ter voorkoming van onzindelijkheid en ter bevordering van het natuurlijke gedrag van de kat om niet op dezelfde plek zowel te ontlasten als te urineren. De kattenbak moet voldoende groot zijn: de lengte van de kattenbak moet minstens 1.5 keer zo groot zijn als de kat, zodat deze zich zonder problemen kan draaien.

- vervolg - **Waarom doet de kat het niet op de bak?**

- Gebruik het liefst geen overkapte kattenbak: zoals eerder beschreven zullen door de overkapping de vieze geurtjes blijven hangen en kan de kat een afkeer krijgen van de kattenbak. En door de overkapping is er minder bewegingsruimte.
Indien u toch een overkapte kattenbak gebruikt en zeker met meerdere katten in huis, maak dan een tweede opening in de kattenbak om te zorgen dat de toiletterende kat niet opgesloten kan worden door een andere kat die de ingang 'bewaakt'.
- Bij hele jonge katten of oudere katten met bewegingsproblemen is een lage instap naar de kattenbak belangrijk.
- Afwisselen met soorten grit kan ook handig zijn, om te ontdekken aan welk type uw kat de voorkeur geeft. Plaats dan twee kattenbakken met twee verschillende korrels en noteer voor uzelf welke korrels voor de kat de voorkeur hebben: probeer alle varianten, van potgrond tot zelfs houtkorrels.
- Als er sprake is van aangeleerde afkeer van de kattenbak kan het helpen om een nieuwe kattenbak (nieuwe kleur en vorm) met nieuwe kattenbakkorrels op een andere plek in huis te zetten.
- Het is belangrijk om de "plasplaatsen" goed schoon te maken op de volgende manier: eerst schoonmaken met een warme Biotex-oplossing (1 op 10 in water), daarna spoelen met koud water en afdrogen.
Vervolgens besproeien en inwrijven met alcohol (te koop bij apotheek of drogist) en weer goed afdrogen voor de kat er weer bijkomt. Gebruik in ieder geval geen ammonia of chloor.
- Als de kat op een beperkt aantal plaatsen buiten de bak zijn behoeften doet, moet u de plaatsen die u schoongemaakt heeft van bestemming veranderen (vanuit de kat bekeken).
Dit betekent dat u bijvoorbeeld er een eetplek van moet maken door er zijn eten neer te zetten of een speelplek door er met de kat te spelen. Het helpt soms ook om op deze plaatsen aluminiumfolie te leggen.

Wat u in ieder geval **ABSOLUUT NOOIT** moet doen is de kat, nadat hij geplast heeft buiten de bak, voor straf op de bak zetten of zijn neus door de urine halen. De kat zal dan alleen een afkeer van u en de kattenbak krijgen.

Een andere mogelijkheid om een gedragsprobleem aan te pakken is de Feliway® spray of verdampert. In Feliway® zitten geurstoffen waardoor de kat niet meer de noodzaak heeft om zijn territorium te markeren en de kat komt iets tot rust door deze geur. Plast de kat op enkele vaste plaatsen in huis, gebruik dan de Feliway® spray. Doet hij het meer in een kamer, dan is de verdampert van Feliway® makkelijker.

Onvoldoende resultaat

Zijn alle bovenstaande aanpassingen toegepast en is er nog steeds geen verbetering opgetreden, dan is er een mogelijkheid om katten-antidepressiva te gaan geven. Neem hiervoor of voor verdere vragen contact op met onze kliniek.

Straf de kat nooit !

Konijnen vaccineren

In Nederland komen regelmatig uitbraken voor van twee zeer besmettelijke en gevaarlijke konijnenvirussen

Myxomatose (konijnenziekte)

Myxomatose wordt veroorzaakt door een virus (Myxomavirus, een virus behorend tot de pokkenvirussen). Myxomatose wordt met name verspreid door stekende insecten zoals vlooien, muggen en vliegen. Ook is besmetting via direct contact met besmette dieren of materialen mogelijk.

De symptomen:

De tijd tussen besmetting en de eerste symptomen (=incubatietijd) is enkele dagen tot 2 weken. De kenmerken van deze ziekte zijn: zwellingen van de oogleden, mond, neus, oren, poten, anus en geslachtsorganen. Doordat de oogleden erg gezwollen raken kan het konijn niet meer zien en wordt als het ware blind, (wilde) konijnen vormen zo een gemakkelijke prooi voor roofdieren.

Er kunnen knobbels ontstaan in de huid (myxomen), voornamelijk op de oren, rond de mond en op de rug. Na enkele dagen ontstaat er vaak een longontsteking waaraan het konijn zal overlijden. De ziekte komt vooral tijdens de zomer en vroege herfst voor.

Therapie:

Indien de ziekte optreedt is de enige therapie het konijn zo goed mogelijk verzorgen. Zorg dat het konijn blijft eten, ga het eventueel dwangvoeren. Bestrijd de bijkomende bacteriële infecties met antibioticum en oogzalf. Geef het konijn pijnstillers en zorg voor een goede warme huisvesting. Het kan weken tot maanden duren voordat het konijn volledig genezen is.

VHD (Viral Haemorrhagic Disease)

VHD is een zeer besmettelijke en vaak dodelijke ziekte die veroorzaakt wordt door een calicivirus. Het virus is afkomstig uit China en komt sinds 1993 in Nederland voor en tast voornamelijk de lever aan. Deze virusziekte wordt overgebracht via direct contact met andere konijnen, via mest of besmet materiaal (zoals kooien en drinkflesjes), door het eten van besmette groenten (vers geplukt gras) en via stekende insecten. Ook kan je het virus zelf overdragen via je kleding of schoenen. Het is aangetoond dat het virus wel tot 3 maanden op kleding kan overleven!

De symptomen:

Na een incubatietijd van 16 uur tot 3 dagen kunnen de eerste symptomen optreden. De kenmerken van deze ziekte zijn: verminderde eetlust, benauwdheid en hoge koorts binnen 48 uur. In sommige gevallen kunnen zich hersenverschijnselen en krampen voordoen. In het laatste stadium van de ziekte zie je vaak schuimige bloederige neusuitvloeiing. Meestal sterft het konijn snel aan bloedingen in het lichaam. Deze bloedingen treden met name op in de darmen.

Het zijn deze bloedingen waaraan de ziekte zijn naam heeft te danken: "hemorrhagisch" betekent "bloed". De ziekte gaat echter niet altijd gepaard met bloedingen. Er is ook een vorm waarbij het konijn plots dood neervalt zonder eerst andere symptomen te hebben vertoond.

- vervolg - Konijnen vaccineren

Is er een therapie bij VHD?

Er bestaat geen goede therapie voor VHD. Als uw konijn VHD heeft dan kan het alleen symptomatisch behandeld worden. Door warmte, vochtinfusen, pijnstillers en vitamines kan geprobeerd worden om het konijn op te peppen, maar in bijna alle gevallen verloopt de ziekte dodelijk ondanks de ingestelde therapie. Als u een konijn heeft dat besmet is met VHD bescherm dan uw andere konijnen door goed op de hygiëne te letten. Zet het zieke konijn apart van de andere konijnen, maak het hok goed schoon en ontsmet het daarna.

Preventie:

Aangezien voor beide ziektes geen goede therapie bestaat en aangetaste dieren in veel gevallen zullen overlijden, is het zinvol om tegen beide virusinfecties preventief te vaccineren. De enting geeft 6 maanden bescherming tegen deze ziektes. Muggen en insecten komen ook binnenshuis voor, dus ook binnenkonijnen lopen risico op deze ziektes. Dus ook voor binnenkonijnen is het advies om te enten.

Verdenkt u uw konijn van myxomatose, laat het dan niet vaccineren !

Wij raden u aan om uw konijn(en) minimaal éénmaal per jaar te laten enten. Wij adviseren dan om de enting in het voorjaar te geven. Dan komen de meeste muggen en stekende insecten voor, waardoor het risico op ziekte het grootst is.

Uw konijn krijgt de beste bescherming bij twee maal per jaar enten, ofwel zowel in het voorjaar als in het najaar.

Tegen VHD mag vanaf 8 weken leeftijd en tegen myxomatose mag vanaf 4 weken leeftijd gevaccineerd worden.

Na de vaccinatie kan er een verdikking ontstaan in de huid op de plaats waar de vaccinatie gegeven is. Dit is een lokale entreactie op de vaccinatie met het (Shope-)fibromavirus, na een paar weken zal deze zwelling wegtrekken.

Hygiëne:

Het weren van muggen door het gebruik van horren of fijnmazig gaas en een goede verzorging zijn andere preventieve maatregelen ter voorkoming van ziektes. Het regelmatig opruimen van de ontlasting en urine van de konijnen zal voorkomen dat stekende insecten daar hun eitjes gaan leggen en zo een plaag kunnen worden.

Indien u uw konijn verdenkt van myxomatose: **laat het dan niet vaccineren!**

De weerstand van het konijn wordt door de vaccinatie verzwakt en vaccinatie geeft niet snel genoeg een bescherming om dit te compenseren. Een vaccinatie moet tijd krijgen om te gaan werken, een goede bescherming is er pas 7 dagen nadat de vaccinatie is gegeven.

Konijnen ent-spreekuur:

Voor beide ziektes geldt dat de entstoffen alleen geleverd kunnen worden in flesjes waar 10 konijnen tegelijk mee geënt kunnen worden. Na oplossen zijn de vaccins slechts 2 uur houdbaar. Om de kosten te drukken, proberen wij zoveel mogelijk konijnen tegelijk te laten komen op een speciaal konijnen-entspreekuur.

Dit doen we op:

- donderdag middag 8 april,
- woensdag middag 14 april
- dinsdag middag 20 april.

U kunt telefonisch een afspraak maken.

De kosten voor de enting op het speciale ent-spreekuur zijn € 21,65 (i.p.v. € 35,60) en elk volgende konijn € 15,00.

Dierenfysiotherapie

Mijn naam is Fred van der Putten, ik ben geboren op 1 april 1946 en woon in Heemskerk.

In mijn geboorteplaats Den Haag heb ik de opleiding tot fysiotherapeut afgerond en was sinds 1969 werkzaam in verschillende instellingen in de intramurale gezondheidszorg waarmee ik eind 2009 ben gestopt. Sindsdien richt ik me volledig op het behandelen van dieren.

Vanaf 2002 heb ik de driejarige opleiding 'International College for Research on Equine Osteopathy' gevolgd en sindsdien ben ik bezig met het behandelen van paarden vanuit de osteopathische denkwijze.

In april 2008 heb ik de tweejarige post HBO Paraveterinaire opleiding Dierfysiotherapie in Barneveld afgerond waardoor ik mij nu dierenfysiotherapeut mag noemen (lid van de Nederlandse Vereniging voor Fysiotherapie bij Dieren en geregistreerd bij het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit).

Ik ben getrouwd met Geeske van Elk, verpleegkundige en we hebben een zoon en een dochter.

Daarnaast hebben we heel veel huisdieren gehad en op dit moment hebben we een 9 jarige Jack Russel, een vierjarige merrie en een buitenvolière met Parkietachtigen.

Fred van der Putten

Fysiotherapie bij dieren

Dierenfysiotherapie is een paraveterinaire behandelwijze die zich richt op het normaliseren c.q. optimaliseren van het bewegingsapparaat van uw huisdier.

Het bewegingsapparaat kan acuut dan wel geleidelijk aan gaan disfunctioneren door onder andere ouderdomsverschijnselen, een ongeluk, overbelasting, door een sportblessure of na een operatie.

Om zijn doel te bereiken maakt de dierenfysiotherapeut gebruik van:

- Oefentherapie :
lenigmakende- spierversterkende- en coördinatie-oefeningen.
- Massage :
verschillende handgrepen ter ontspanning of stimulering van spieren.
- Fysische techniek :
gebruik makend van apparatuur ter pijn demping of circulatieverbetering.
- Stretchen :
handgrepen ter verbetering van de spier- en gewrichtsmobiliteit.
- Looptraining :
training met verschillende hulpmiddelen ter verbetering van het looppatroon.

Anamnese en onderzoek

Nadat de dierenfysiotherapeut een vraaggesprek met de eigenaar heeft gehad, waarin hij zich een zo volledig mogelijk beeld wil vormen van het huisdier in zijn leefomgeving, zal hij het dier in stand en in beweging bekijken. Zo onderzoekt hij het dier en zal naar aanleiding hiervan een behandelplan opstellen. De dierenfysiotherapeut zal dit overigens altijd in overleg met de behandelend dierenarts doen. Naast het behandelen van de patiënt zal de dierenfysiotherapeut de eigenaar adviseren hoe om te gaan met het huisdier in de gegeven situatie. Denk hierbij aan uitlaten, bewegen en rust. Daarnaast zal hij de eigenaar intensief betrekken bij het dagelijks geven van de voorgeschreven oefeningen en/of massagehandgrepen. Het aantal te geven behandelingen (gemiddeld 2 of 3) zal afhangen van het probleem.

Wanneer kan dierenfysiotherapie helpen?

Typische klachten die door een dierenfysiotherapeut verholpen kunnen worden zijn:

- rugklachten al of niet op basis van arthrose
- kreupel lopen zonder duidelijke oorzaak
- stijve gewrichten en andere ouderdomsverschijnselen
- moeite hebben met gaan liggen en/of opstaan
- minder graag uit willen gaan of geen zin hebben om te lopen

- vervolg - Dierenfysiotherapie

- zich minder graag laten borstelen, mogelijk door pijn
- het hebben van een afwijkende houding of bewegingspatroon
- veranderingen van gedrag
- heupdysplasie en elleboogproblemen
- acute blessures en ander letsel aan spieren, gewrichten, banden en pezen
- verlammingen
- postoperatieve orthopedische patiënten
- wonden

Nazorg

Na elke behandeling van uw dier krijgt u advies over hoe het dier de komende tijd te belasten en welke oefeningen u met uw dier kan uitvoeren. Dit advies hangt af van de behandeling, aard en actualiteit van de klachten.

Een dier dat behandeld wordt voor acute klachten zal andere adviezen en oefeningen krijgen dan een dier dat behandeld wordt voor bijvoorbeeld ouderdomsklachten.

Na de laatste behandeling stellen we de behandelend dierenarts altijd op de hoogte van het behandelresultaat.

Wanneer uw dier is uitbehandeld, maar de conditie nog te wensen overlaat, krijgt u een schema mee om uw dier zelf verder op conditie te brengen. U kunt ons altijd bellen voor vragen of adviezen, ook wanneer uw dier al is uitbehandeld.

Wat kan Dierenkliniek Kenaupark voor u betekenen?

Wij werken samen met Dierenfysiotherapeut Fred van der Putten. Fred heeft zijn eigen praktijk "Dierfysiotherapie De Streng" in Heemskerk. Op dinsdag en donderdag ochtend behandelt hij patiënten bij ons op de kliniek in Haarlem. De kosten zijn € 40,- per behandeling.

Indien u een afspraak wilt maken, kunt u contact opnemen met onze kliniek. Wij verzorgen dan meteen de verwijfsbrief voor de gemaakte afspraak.

Indien u nog vragen heeft kunt u altijd contact opnemen met Dierenkliniek Kenaupark.

Het woord is aan ...

We maken elke dag wel iets mee met onze dieren. In de rubriek “Het woord is aan ...”, willen wij graag uw verhaal plaatsen. Heeft u dus iets meegemaakt met uw dier, of wilt u graag afscheid nemen van uw overleden dier op deze plaats, stuur dan uw verhaal en als u dit wilt een (zo groot mogelijke) foto van uw dier naar: nieuwsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl. Uw artikel wordt zeker in een van de volgende nieuwsbrieven geplaatst. Als u niet wilt dat uw naam onder aan het artikel komt te staan, geeft u dit dan ook even aan.

Doortje

Na het lezen van de eerste nieuwsbrief waarin dierenarts Baljet vertelde hoe hij al als 5-jarige een hondje hielp bij de bevalling kwam er veel bij mij boven.

Elf jaar geleden hebben we twee jonge katjes genomen, Birmezen uit één nest, een poesje en een kater, Doortje en Dartel. Dartel was een flinke en ondeugende kater. Was, want hij is op 5-jarige leeftijd gestorven aan lymfklierkanker. Chemotherapie mocht niet baten.

Ze waren ongeveer één jaar oud en ze speelden op een gegeven moment op de trap, vier treden hoog. De trap is een open draaitrap. Ik dacht nog, gelukkig niet hoog dat kan geen kwaad. Tot we opeens een klap hoorden. Doortje was door Dartel van de trap geduwd en op haar elleboogjes op de tegels terecht gekomen.

Alle twee de voorpoten gebroken en ze was even bewusteloos. Het was ongeveer tien uur in de avond dus we moesten naar de dienstdoende dierenarts. Dat was in Zandvoort. Het goot pijpenstelen en we konden het niet zo gauw vinden maar om een uur of half twaalf waren we bij de dierenarts. Ze zei ons: twee gebroken voorpoten opereren we niet maar, ga morgen naar je eigen dierenarts. Doortje kreeg een flinke pijnstiller om de nacht door te komen.

De volgende morgen ben ik gelijk naar het spreekuur van dierenarts Baljet gegaan.

Hij nam de schade op en zei me dat katten niet meer willen leven als ze twee gebroken voorpootjes hebben, dat is in de natuur ook zo. Ik haalde mijn schouders op en hij zei toen het verlossende woord: “Okay ik doe het voor jou!” 's Avonds was er tijd. Eén pootje bleek ook nog heel problematisch. Ik moest wachten op een telefoontje want de kans was groot dat die poot niet te opereren was. Om 20.00 uur ging de telefoon: dierenarts Baljet met de mededeling, dat het wonderbaarlijk gelukt was. Nu, tien jaar later, loopt Doortje nog steeds als een kievit dankzij het vakmanschap en de toewijding van dierenarts Baljet. Ik moet er nog bij vertellen dat een half jaar eerder Doortje een achterpoot gebroken had. Ook door een val. Eveneens gefixt door dierenarts Baljet. We hebben dus een poes die drie gebroken poten heeft gehad.

In deze dierenkliniek was en is nog meer te beleven. Toen Dartel op 5-jarige leeftijd was gestorven had Doortje heel veel heimwee naar hem. Ze at niet meer en zat maar stillletjes voor zich uit te kijken. Ik heb de fokker gebeld om te vragen of ze niet een katje had dat bij Doortje paste. En ja, ze had een katertje van 10 maanden oud, die eigenlijk bij haar weg moest. Het is een Burmilla die “Twister” heet omdat hij bij het minste of geringste op zijn rug gaat liggen rollebollen. We hebben hem gelijk gehaald uit Melissant. Thuisgekomen werd hij niet geaccepteerd door Doortje. Zelig voor hem dachten we dus kreeg hij veel aandacht. “Gelukkig” was hij zo verkouden dat we naar de dokter moesten. We troffen dierenarts Overwijn. Het gaat niet goed tussen die twee zei ik tegen haar. Ik kreeg aanwijzingen van haar hoe te handelen

- vervolg - Het woord is aan ...

want Doortje was de oudste en woonde al langer bij ons en heeft dus de oudste rechten. Twister mocht niet meer op schoot, alleen Doortje. Het was heel zielig maar binnen drie dagen was het voor elkaar. Nu, 5 jaar later doen ze alles samen vooral tegen elkaar in de mand liggen.

Voor al mijn vragen over gedrag kan ik bij Penny Kieft terecht, nu dierenarts Overwijn niet meer bij de kliniek werkt.

Voor mij is dit een geweldige dierenkliniek. Ik ben dan ook een dankbare klant.

Jany Koekkoek

En deze maand ...

In deze rubriek zullen we elke maand iets anders plaatsen. Dit kan een kleurplaat voor de allerkleinste dierenliefhebbers zijn, nieuws uit de kliniek, interessante artikelen die wij gelezen hebben en noem maar op. Heeft u zelf iets interessant om hier te vermelden, dan kunt u dit sturen naar: nieuwsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl.

Hoe grommen honden ?

Het gegrom van honden heeft een zeer specifieke betekenis. Dat hebben Hongaarse wetenschappers aangetoond met een experiment.

De onderzoekers van Eötvös Lorand University in Boedapest legden met een geluidsrecorder het gegrom van 20 honden vast in verschillende situaties.

Sommige dieren waren verwickeld in een stoeipartijtje met hun baas, andere honden gromden waarschuwend naar vreemde personen en het gegrom van weer andere viervoeters werd opgenomen terwijl ze in gevecht waren om een bot met een soortgenoot.

De geluiden werden daarna afgespeeld in de buurt van honden die in hun eentje in een ruimte lagen en op een bot knaagden.

Geschrokken

Uit het experiment bleek dat de dieren een specifieke betekenis toedichtten aan de verschillende gromgeluiden. Alleen als de knagende honden het gegrom hoorden van soortgenoten die om een bot vochten, lieten ze hun bot los en bleven ze geschrokken op een afstandje staan.

Maar wanneer ze de geluiden hoorden van honden die naar hun baasje of een vreemd persoon gromden, kauwden ze onverstoorbaar verder.

De resultaten van het onderzoek zijn gepubliceerd in het wetenschappelijk tijdschrift Animal Behaviour.

- vervolg - En deze maand ...

Blaffen

De wetenschappers vermoeden dat het gegrom van honden veel meer betekenis bevat dan geblaf. Wolven blaffen namelijk bijna nooit. Honden zijn volgens de onderzoekers mogelijk alleen gaan blaffen om de aandacht van mensen te trekken.

"Het lijkt er op dat honden uit gegrom iets kunnen opmaken over de context", verklaart hoofdonderzoeker Péter Pongrácz in het Britse tijdschrift New Scientist.

Betekenenissen

"Het gegrom van honden lijkt zeer verschillende betekenissen te kunnen hebben", vult onderzoekster Alexandra Horowitz aan. "En je kunt wel zeggen dat de honden de verschillende soorten gegrom intentioneel gebruiken."

Bron:

© NU.nl/Els Bax